

ՍՈՒՐԲ ԾՆՆԴՅԱՆ ԿԵՐՊԱՐՆԵՐԸ. ՀՈՎՍԵՓ

Մատթեոսի ավետարանը պատմում է Հովսեփի պատմությունը և այն մասին, թե ինչպես է Հովսեփը իմանում Մարիամի հղիության մասին: Հովսեփը Աբրահամի հետնորդն էր, ինչպես ցույց է տրված Մատթեոսի՝ Հիսուսի տոհմի մանրամասն նկարագրության մեջ: Այս ծագումնաբանությունը չափազանց կարևոր է Մատթեոսի ավետարանի համար, քանի որ Մատթեոսը գրում է Հրեա ժողովրդին՝ ծանոթացնելու նրանց Մեսիայի հետ:

Հովսեփը Սուրբ Ծննդյան պատմության մեծ մասն է: Մենք կբացահայտենք, թե ինչպես է Հովսեփը իր կյանքը համապատասխանեցնում Աստծո ծրագրին: Սա ճշմարտություն է, որը յուրաքանչյուր հավատացյալ պետք է սովորի հնազանդվել:

Մատթեոսը ներկայացնում է ակնարկ Քրիստոսի ծննդյան վերաբերյալ: Մատթեոսը չի տալիս այն մանրամասները, ինչի մասին խոսում է Ղուկասը, այլ կենտրոնացնում է մեր ուշադրությունը Հովսեփի վրա: Հովսեփը նշանված է Մարիամի՝ Հիսուսի մոր հետ: Նշանադրության շրջանը տևեց մոտ մեկ տարի, և այն ստուգեց զույգի հավատարմությունը միմյանց նկատմամբ հարսանիքի տոնակատարությունից առաջ:

ԲԱՆԱԼԻ ՀԱՄԱՐՆԵՐ. ՄԱՏ. 1.18-25

¹⁸ Հիսուս Քրիստոսի ծնունդն այսպես եղավ: Նրա մայրը՝ Մարիամը, Հովսեփի հետ նշանված էր: Նախքան նրանց՝ միմյանց մերձենալը Մարիամը հղիացավ Սուրբ Հոգուց: ¹⁹ Նրա ամուսինը՝ Հովսեփը, որ արդար էր և չէր ցանկանում նրան խայտառակել, մտածեց գաղտնի արձակել նրան: ²⁰ Եվ մինչ նա այս մասին էր խորհում, ահա Տիրոջ հրեշտակը երազում հայտնվեց նրան ու ասաց. «Հովսեփ, Դավթի՛ որդի, մի՛ վախեցիր քեզ մոտ առնել քո կնոջը՝ Մարիամին, որովհետև նրա մեջ ծնունդ առածը Սուրբ Հոգուց է: ²¹ Նա որդի պիտի ծնի, և նրա անունը Հիսուս պիտի դնես, որովհետև նա իր ժողովրդին պիտի փրկի իր մեղքերից»: ²² Այս ամենը եղավ, որպեսզի իրականանար Տիրոջ կողմից մարգարեի միջոցով ասվածը. ²³ ,Ահա կույսը կհղիանա և որդի կծնի, և նրան կկոչեն Էմմանուել (Ես. 7.14), որ նշանակում է «Աստված մեզ հետ»: ²⁴ Եվ Հովսեփը, քնից արթնանալով, արեց այնպես, ինչպես Տիրոջ հրեշտակը հրամայեց իրեն, և իր կնոջն իր մոտ առավ: ²⁵ Եվ նրան չմերձեցավ, մինչև նա ծնեց իր անդրանիկ որդուն, և նրա անունը Հիսուս դրեց:

I. ՀՈՎՍԵՓԸ ՀՆԱԶԱՆԴ Է:

²⁴ Եվ Հովսեփը, քնից արթնանալով, արեց այնպես, ինչպես Տիրոջ հրեշտակը հրամայեց իրեն, և իր կնոջն իր մոտ առավ:

- **Ղուկաս 1.18-ում, երբ հրեշտակը վկայեց Չաքարիայի՝ Հովհաննես Սկրտչի ծեր հորը, Չաքարիան հրեշտակին ասաց.**

«Ես դա ինչպե՛ս իմանամ. չէ՞ որ ես ծեր եմ, կնոջս տարիքն էլ անցել է»: Ղուկ. 1.18

- **Մարիամը՝ Հիսուսի մայրը, Ղուկաս 1.34-ում, զարմանքով դիմավորեց հրեշտակի պատվիրին: Մարիամը հրեշտակին ասաց. .**

«Այդ ինչպե՛ս կլինի. չէ՞ որ ես դեռ տղամարդ չեմ ճանաչում»: Ղուկաս 1.34

- **Չետաքրքիր է, որ Չովսեփը արձագանքեց ոչ թե կասկածով, այլ հնազանդության անմիջականությամբ: Փաստորեն, Չովսեփի հնազանդությունը գերազանցում է Աստվածաշնչի հերոսներից շատերին:**

25 Եվ նրան չմերձեցավ, մինչև նա ծնեց իր անդրանիկ որդուն, և նրա անունը Յիսուս դրեց:

Չիչեք Աստծո պատվիրանը Ադամին, Աբրահամին, Դավթին...

Մովսեսին Աստված կանչեց որպես ութսունամյա հովիվ՝ առաջնորդելու Իսրայելին: Ինչ եք լսում նրանից: Նա չորս անընդմեջ արդարացումներ է անում, նախքան վերջնականապես ենթարկվում է Աստծո կամքը կատարել:

Երեմիան կանչված է մարգարե լինելու, և նա Աստծուն երկու արդարացում է տալիս: «Օ՛ր, ո՛վ Տեր Աստված, ահա ես խոսել չգիտեմ, որովհետև ես մանուկ եմ»: Բայց Տերն ասաց ինձ. «Մի՛ ասա. “Ես մանուկ եմ”, այլ ում մոտ որ քեզ ուղարկեմ, կգնաս և ամենը, ինչ որ քեզ հրամայեմ, կխոսես: ԵՐԵՄԻԱ 1.6-7

Ամովսը պատասխանեց և ասաց. «Ես մարգարե լինելու իրավունք չունեմ»: ԱՄՈՎՍ 7.14

Չովսեփը հայտնի է հնազանդության անմիջականությամբ: Աստծուն չի հետաքրքրում մեր ոսկին կամ մեր շնորհը: Նա ցանկանում է, որ իրեն հնազանդվեն: Չնազանդությունը ավելի լավ է, քան զոհաբերությունը:

II. ԶՆԱԶԱՆԴՈՒԹՅՈՒՆ ՓՈՐՁՈՒԹՅՈՒՆՆԵՐԻ ԺԱՄԱՆԱԿ.

19 Նրա ամուսինը՝ Չովսեփը, որ արդար էր և չէր ցանկանում նրան խայտառակել, մտածեց գաղտնի արձակել նրան:

- Նրա կինը հղի էր:
- Երեխան իրենը չէր:

Այս խցանումից դուրս գալու հեշտ ելք չկար, քանի որ եթե Ջոզեֆը չկարողանա ապացուցել, որ Մարիամն իրեն դավաճանել է, ապա ամուսնալուծության գաղափարը կարող էր հակառակ արդյունք ունենալ:

ԲՕՐԵՆՔ 22:18-19 – Այդ քաղաքի ծերերը կվերցնեն և կհանդիմանեն այդ մարդուն, նրա վրա տուգանք կդնեն հարյուր սիկլ արծաթ և կտան աղջկա հորը, որովհետև նա վարկաբեկել է իսրայելացի կույսի անունը: Նա թող մնա նրա կինը, և իր ամբողջ կյանքի ընթացքում նա չի կարող արձակել նրան:

Այդ իսկ պատճառով Յովսեփը մտածեց Մովսեսի օրենքի համաձայն գաղտնի ազատ արձակել Մարիամին:

Փարիսեցիները նրա մոտ եկան և նրան փորձելու համար ասում էին. «Արդյոք թույլատրվում է, որ մարդն առանց որևէ պատճառի արձակի իր կնոջը»:
Մատթեոս 19.3

Յովսեփը ցույց է տալիս մեզ, որ մենք կարող ենք հնազանդվել Աստծուն ցավալի և դժվարին իրավիճակներում:

III. ՀԱՄԱՆԴՈՒԹՅՈՒՆ ՎԱՆԻ ԴԻՄԱՑ:

Հիշեք Սեդրաքը, Միսաքը և Աբեղնագովը ասացին.

Դան. 3.17-18 - 17 Ահա մեր Աստուածը որին մենք պաշտում ենք, կարող է մեզ ազատել կրակով բորբոքուած հնոցիցը. Եւ քո ձեռքիցն էլ, ով թագաւոր, նա մեզ կազատէ: 18 Եւ եթէ ոչ, թող քեզ յայտնի լինի, ով թագաւոր, որ քո աստուծուն մենք չենք պաշտում եւ քո կանգնեցրած արձանին երկրպագութիւն չենք անում:

IV. ՀԱՄԱՆԴՈՒԹՅՈՒՆ և ՎՍՏԱՀՈՒԹՅՈՒՆ:

Քանի՞ անգամ Տիրոջ հրեշտակը երևաց Յովսեփին:

Երեք անգամ.

Յովսեփը հղի Մարիամին տարավ Նազարեթից Բեթղեհեմ գրեթե 100 մղոն հեռավորության վրա, այնուհետև Բեթղեհեմից Եգիպտոս (760 մղոն) իրենց նորածնի հետ: Ի վերջո, նա Եգիպտոսից Նազարեթ հասնելով առնվազն 900 մղոն ճանապարհով, երկար ճանապարհ անցավ Երուսաղեմում անախորժություններից խուսափելու համար:

Երբ վստահում ես, Աստված ապահովում է:

Մատ. 2.11 - 11 Եւ երբոր տունը մտան, գտան երեխային իր մայր Մարիամի հետ, եւ ընկնելով երկրպագեցին նորան, եւ իրանց գանձերը բացին՝ ընծայ տուին նորան՝ ոսկի եւ կնդրուկ եւ զմուշ:

III. ՀՈՎՍԵՓԸ ՈՐՊԵՍ ՀԱՅՐ:

- **Երբ Հիսուսը սկսեց քարոզել, ինչ անունով կանչեց Աստծուն:**

Աբբա, հայրիկ: Այս Արամեերեն բառը հայրիկի համար, օջախի և տան խոսք է: Ամբողջ հրեական գրականության մեջ ոչ ոք նախկինում այդպես չէր անվանել Աստծուն: Միայն Հիսուսն էր Աստծուն անվանում Աբբա, հայրիկ, պապ: Ինչո՞ւ:

Հատկանշական, պարզ հնազանդության պատճառով է, որ նա տեսավ Յովսեփի կյանքում:

ԱՄՓՈՓՈՒՄ

Եվ մեր Տերը, ով տեսավ այդ զարմանալիորեն պարզ հնազանդությունը Յովսեփի մեջ, ինքն էլ սովորեց հնազանդվել, նույնիսկ խաչին: